

La mare

Ioan Popa

Mare, soare, relaxare
Pe plaja lungă cât o zare,
Chipuri, slipuri, pe nisipuri,
Pe prosoape, mii de trupuri

Stilizate, frumos bronzate,
De natură înzestrate,
Băiețoi și fetișcane,
Ori prea slabi, ori dolofane!

Sunt și Buune!, ce plăcere!
Ochii văd, inima cere,
Însă mintea: „nu se poate!”
Înghite sec și stai de(o)parte!

Găsind un loc...acum, tresar!
Mai bine era să fiu corsar
Să-nalț o velă-n caravelă,
Nu o parcelă sub umbrelă

Sub umbra unui zmeu
Desenat de un curcubeu,
Purtat pe cer de-un băiețel
Cum plimbă, doamna, un cățel

Iar o fetiță jucăușă,
În mână cu o găletușă,
Ca să crească încă un pic
Udă...castelul de nisip!

Alta, creață, nu prea mică,
Sapă încet c-o lopățică
Cu sânguință, o mică Mare
Doar la un metru depărtare

Visând la mâine, de se poate
Ca Sirena o să-noate
În Atlantida, la Tezaur,
La Peștișorul, ei, de aur.

Concertul valurilor înspumate
Acompanied de un pescăruș,
Întrerupt de-un „țigănuș”

Cu magazinul său pe roate

Dealer nou de la Vânzări,
Slipuri, șlapi, colaci, brățări,
Cu versuri - șmechere tertipuri
Să-și vândă și alte „nimicuri”!

Dar deodată am tresărit,
O minge-n cap m-a nimerit,
Întrerupându-mi fantezia
De-a concluda poezia!...

Mare, soare, relaxare...
Pe nisipuri, chipuri...slipuri!!!...